

अस्याङ्गुली (कडेआङ्गुल) स्त्री मेदि० । ५ कनिष्ठस्य भा-
र्यायां ईअत्यवस्थायां स्त्रियाम् स्त्री । तत्र पुंयोगलक्षणं
ह्रीं वयोवाचिलक्षणं ह्रीयं च बाधित्वा अजादि-
पाठात् टाप् । ७ नायिकाभेदे सा च रमसञ्ज्ञायां धीरा-
धीराधीराधीराभेदेन त्रिविधेति विभक्त्य परिणीतत्वे
सति भट्टन्यूनस्त्रेहा कनिष्ठेति लक्षयित्वा धीराधी-
रादिज्येष्ठकनिष्ठयोर्दाहरणमुक्तम् तत्र धीरे ज्येष्ठा-
कनिष्ठे यथा “एकस्मिन् शयने सरोरुहद्वयोर्विज्ञाय
निद्रार्तयोरैकां पल्लवितानुगुहानवतीमुत्कम्भरीं दृष्ट-
वान्” । अन्यस्याः सविधं समेत्य निश्चितं व्याख्येयं हस्ता-
ङ्गुलिआपारैर्वसनाञ्चलं चपलयन् स्थापच्युतिं कृष्ण-
वान् । अधोरे ज्येष्ठाकनिष्ठे यथा “अनलः कोपकषायिते
प्रिततमं पश्यन् घने कानने पुष्पस्यावचयाय नक्षत्रदना-
मेकां समायोजयन् । अर्द्धोन्मीलितलोचनाञ्चलचमत्का-
राभिरामाननां करोभाधरपङ्क्त्यां नवबद्धमन्यां समालि-
ङ्गति” । धीराधीरे ज्येष्ठाकनिष्ठे यथा “धैर्याधैर्यपरि-
यहपहिलयोरैषौदयोः प्रीतये रत्नद्वन्द्वमनन्तकान्ति-
रुचिरं मुष्टिद्वये न्यस्तवान् । एकस्याः कलत्रं करे प्रथम-
तोरत्नं परस्याः प्रियो हस्ताङ्गुलिभिर्वात् स्मृयन् कुचतटी
मानन्दमाविन्दति” । ८ अत्यल्पपरिमितेति लि० ।

“गायत्री छन्दसां कनिष्ठा” तैत्ति० ई, १, ६, २ । वैदिक-
छन्दसां गायत्र्याः प्रथमत्वेन उष्णिमादितोऽस्याक्षरत्वात्
कनिष्ठत्वम् “तद्वै कनिष्ठ छन्दः यद् गायत्री प्रथमा छन्द-
सां युज्यते” शत० १, ८, २, १० ।

९ उत्तरकालजातेति लि० “गर्हभः कनिष्ठं पशूना प्रजायते”
तैत्ति० ५, १, ५, ५ । “अथ यदजाः कनिष्ठानि पात्राणि खलु
प्रजायन्ते तस्मादेतास्त्रिः संवत्सरस्य विजायमाना द्वौ
लोन् विजनयन्त्यः कनिष्ठाः कनिष्ठानि हि पात्राणि खलु
प्रजायन्ते” शत० ब्रा० ४, ५, ६ । १० अधःपदे १ अधोरे
च लि० । “आयवेवायं पुरुषः पाश्र्वनानुवक्तः सोऽस्य एव
कनिष्ठो भवत्प्रधः पदमिवेयस्यते तत्कनिष्ठमिति” शत० ब्रा०
२, २, २, २ । १२ परजातमात्रे । “अन्यच्चोऽस्मात्प्रा अधो-
निवीताः प्रकृतिगुणाः ज्येष्ठप्रथमाः कनिष्ठजन्त्याः” व्या०
४, २, ६ । “यो यः कनिष्ठः स पृष्ठतो गच्छेत् नारा०
“पुत्रः कनिष्ठः ज्येष्ठायां कनिष्ठायाञ्च पूर्वजः” मनुः ।
“सर्वे ज्येष्ठः कनिष्ठश्च संहरेतां यथोदितम्” “येऽज्ये-
ष्ठेऽकनिष्ठाभ्यां तेषां स्यात् सव्यं धनमिति” मनुः
“वरतिः स्यादरतिस्तु निष्कनिष्ठेन सृष्टिना” अमरः ।

कनिष्ठायाः अपत्यं ठकञ्-इतुक् । कानिष्ठिनेव कनिष्ठाया
अपत्ये । “कृते कानिष्ठिनेवस्य भरतस्य विवाहितम्” भट्टिः ।
१२ महादेवे पु० “नमो ज्येष्ठाय कनिष्ठाय च” वजु०
१६, २२ । तस्य च “अणोरणीयान् महतोमणीयान्”
इति श्रुत्या अणुतरत्वोक्तेः कनिष्ठत्वम् ।

कनिष्ठपदं न० वीजगणितोक्ते ज्येष्ठापेक्षया न्यूनच स्वा-
न्ति पदे वर्गमूले । वर्गपूजतौ तदानयनप्रकारः स
प्रयोजनं तत्र दर्शितं यथा
“इष्टं ह्रस्वं तस्य वर्गः प्रकृत्या च्छुस्युक्तोर्वर्जितोवा
स येन । मूलं दद्यात् छेपकं तं धनर्थं मूलं तच्च ज्येष्ठ-
मूलं वदन्ति ॥ ह्रस्वज्येष्ठछेपकाक्षरस्य तेषां ता-
न्यान् वाधोनिवेश्य क्रमेण । साध्यान्धोभावनभिर्ज-
हूनि मूलान्धेषां भावना प्रोच्यतेऽतः । वज्राभ्यासो
ज्येष्ठलघ्वोस्तदैक्यं ह्रस्वं लघ्वोराहतिश्च प्रकृत्या । च्छुसा
ज्येष्ठाभ्यासयुज्येष्ठमूलं तत्राभ्यासः छेपयोः छेपकः
स्यात् ॥ ह्रस्वं वज्राभ्यासयोरन्तरं वा लघ्वोर्वा-
तोयः प्रकृत्या विनिर्गः । घातो यस्य ज्येष्ठयोस्तद्विद्यो-
गोज्येष्ठं छेपोऽस्मापि च छेपघातः ॥ इष्टवर्गकृतः
छेपः छेपः स्यादिष्टभाजितः । मूले ते स्तोऽथ वा
छेपः च्छुसः च्छुसे तदा पदे ॥ इष्टवर्गप्रकृत्योर्यदि-
शरं तेन वा भजेत् । द्विगमिष्टं कनिष्ठं तत् पदं स्या-
देकसंयुतौ ॥ ततो ज्येष्ठमिहानन्त्यं भावनभिस्तयेतः” ॥
उदाहरणम् । “कोवर्गोऽष्टकृतः सैकः कतिः स्याद्व्य-
कोच्यताम् । एकादशगुणः कोवा वर्गः सैकः कतिर्भवेत् ॥
प्रथमोदाहरणे

न्यासः प्र ८ ज्ये १ अत्रैकमिष्टं ह्रस्वं प्रकृत्या जाते
मूले सचमे क १ ज्ये २ ज्ये १ । एषां भावनार्थं न्यासः
प्र ८ क १ ज्ये २ ज्ये १ । क १ ज्ये २ ज्ये १
वज्राभ्यासौ ज्येष्ठलघ्वोरित्यादि प्रथमकनिष्ठ द्वितीय-
ज्येष्ठमूलाभ्यासः २ द्वितीयकनिष्ठ १ प्रथमज्येष्ठमूल-
अनयोरैक्यं ई कनिष्ठपदं स्यात् कनिष्ठयोराहतिः १
प्रकृतिगुणा ८ ज्येष्ठयोरभ्यासेन ६ अनेन युता १८ ज्येष्ठ
पदं स्यात् छेपयोराहतिः छेपकः स्यात् १ प्राङ्मूलज-
पाण्याम् एभिः सह भावनार्थं न्यासः

प्र ८ क १ ज्ये २ ज्ये १ । क ई ज्ये १० ज्ये १
भावनया लब्धे मूले क ३५ ज्ये ६६ ज्ये १

एवं पदानामानन्त्यम्

द्वितीयोदाहरणे रूपमिष्टं कनिष्ठम् प्रकृत्या तद्वर्गप्रकृति-